

ACEMASİRAN
(Mârî)

İSMÂİL HAKKÎ BEY

♩ 4/4

Der man a rar dım der di me

Der be na der man i miş

Bur han a rar dım as li ma

As lım be na bur han i miş

Ya Al lah ya Al lah

Der ma nım Al lah

Dermân arardım derdime derdim bana dermân imiş
Burhân arardım aslıma aslım bana burhân imiş
(Yâ Allâh! yâ Allâh dermânım Allâh)

Sağ u solum gözler idim dost yüzünü görsem deyü
Ben taşrada arar idim ol cân içinde cân imiş

Öyle sanırdım ayıryam dost gayrıdır ben gayrıyam
Benden görüp işiteni bildim ki ol cânân imiş

Savm u salât ü hacc ile sanma biter zâhid işin
İnsân-ı kâmil olmağa lâzım olan irfân imiş

Kenden gelir yolun senin ya kande varır menzilin
Nerden gelip gittiğini anlamayan hayvân imiş

Mürşid gerektir bildire Hakk'ı sana hakka'l-yokîn
Mürşidi olmayanların bildikleri gümân imiş

İşit NİYÂZÎ'nin sözün bir nesne örtmez Hak yüzün
Hak'tan ayan bir nesne yok gözsüzlere pinhân imiş (1)